

БРОЈ 5 П. А.

ВЕЧЕРЊЕ

Излази сваког
дана по подне.

НОВОСТИ

БР 48

БЕОГРАД, ПЕТАК 17. ФЕБРУАРА 1895 ГОД.

ГОД. III.

УРЕДНИШТВО ЈЕ

у улици Обилићев Венац број 1.

Писма треба слати уредништву
„Вечерњих Новости“

Неплаћена писма непримају се а рукописи
се невраћају.

ГЛАВНИ УРЕДНИК

МИЛАН Ј. МИЋИЋ

ВЛАСНИК

НАРОДНА ШТАМПАРИЈА

Претплату на лист примају све поште у
Краљевини Србији.

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ:

за претплатнике код поште динар месечно.

У Београду који жели да му се лист у стам
доноси, нека се претплати код
поште београдске.

НАЈНОВИЈИ ТЕЛЕГРАМ

(“ВЕЧЕРЊИМ НОВОСТИМА”)

Петроград, 17. фебруара.

На место покојног Гирса поста-
вљен је кнез Лобанов, дугогодишњи
руски посланик на бечком двору.

БЕОГРАДСКЕ ВЕСТИ

Поправљају тон писања.

„Српска Застава“ у јучерањем своме
броју донела је проглас „Новинарскога
Удружења“, у коме се поред осталих
важних и потребних ствари препору-
чује још и то, да се поправи тон пи-
сања у нашим новинама. Тада проглас
„Новинарскога Удружења“ донело је
и „Виделу“ у данашњем своме броју,
а и већина наших београдских листо-
ва. У „Српској Застави“ а у броју у
кому је штампан поменути проглас на-
лази се један чланак под насловом:
„Како се нешто брани“. У њему се
напада виделов сарадник Пан и чла-
нак се завршује овако: „Дотле нека
Пан свога госу не склања под туђу
стреју већ нека га заклања својим ду-
гачким ушима“. У „Виделу“ пак Пан
одговарајући „Српској Застави“ на
поменути чланак, у данашњем броју,
у коме је, како рекосмо, донет и про-
глас „Новинарскога Удружења“, пре-
бацује због тога којим се послужила
„Српска Застава“ и на крају завршује
тај свој чланак овим речима: „Јер то
што је она нашем сараднику казала
да има „велике уши“ ни мало није
лепше, но кад би јој он одговорио да
је писац њенога чланка магарац у
људском облику, пошто би то у ствари
било једно исто“.

Довољно је да кажемо, да је главни
уредник „Видела“ председник „Нови-
нарског Удружења“, а главни уред-
ник „Српске Заставе“ секретар истога
Удружења, — па нам веће гаранције
и не може бити, за осигурање и по-
прављање тона писања у нашој штам-
пи. Из горњих навода читаоци ће уви-
дети, како се већ тон почeo попра-
вљати, само довољни су му они изрази:
„Велике уши“ и „Магарац“ па одма-
да буде на чисто. Смешна работа.

Није било примање. Јуче у
министарству спољних послова није
било уобичајено примање, због сла-
ности министра спољних послова.

**Наредба о причешћу ћа-
ка.** Управа вароши Београда. — лек-
арски одељак, у споразуму са судом
општине београдске, наредила је, да
се сви ћаци основних школа, који ће
се сутра причестити пре причешћа,
предходно лекарски прегледају. Ђаци
ће, по тој наредби, сутра у 7 сати пре
подве доћи најпре својим школама на
окуп, где ће од лекара бити прегледа-
ни, а за тим ће са својим учитељима
отићи у Цркву на причешће.

Места у којима ће се ћаци лекарски
прегледати пред причешће, ова су:

Мушки основни школи код Саборне
Цркве.

Мушки школи у улици „Два Ја-
блана.“

Основна школа у школској улици.
Дорђолска основна школа.

Школа у кући пок. Томаније.

Школа на Топчидерском брду.

Основна школа у улици Сарајев-
ској.

Школа у кући Карапешића ул.
Краљевића Марка“.

Вежбаonica у „Министарској улици.“

Родитељи оне деце, која нису ћаци
а сутра се причешћују, требали би
такође децу да доведу у најближу од
ових школа, да се лекарски прегледају,
пре причешћа. Преглед овај беспла-
тан је.

Ово је све наређено у цељи пре-
дохране од заразне болести дифтерије.

Сувише рано су пронешени
гласови и кандидирање личности на
место покојног Милорада Ј. Шаича-
нића, администратора Краљевих добара
и цивилисте.

Према пронешеним гласовима, нај-
озбиљнији су кандидати на првом ме-
сту, садаши секретар Краљев, Др. М.
Милићевић, на чије би место за секре-
тара дошао П. Маринковић секретар
посланства у Петрограду. Још као
кандидати за администратора помињу-
се: Андра Кумануди и Ђока Милиће-
вић трговац из Беча. Сви су ти гла-
сови произвољни, већ и стога, што

према закону треба да прође месец
дана од смрти чиновника, па да се
његово место попуни, а наравно да о
томе за сад неможе бити говора, и с
тога, док се Његово Величанство Краљ
не врати.

„Рускоје Слово“ у 40. броју
од 10. фебруара ове године доноси
следећу новицу:

У спомен почившег Государа

Јављају нам из Србије о једном
врло дирљивом изражaju поштовања
блаженопочившем Государу Александру
Александровићу, на дан његове
сарадне. Неки Стеван Максимовић,
који је 1878. год служио као српски
добровољац на Шипки, а сада скро-
ман и сиротан продавац у Београду,
на дан сарадне Государа, развио је
прну заставу на дрвету испод кога
обично тргује, немајући свога дућана.
Ту, испод дрвета, на једном астalu
поставио је неколико флаша вина и
разна јестива, и стојећи гологлав, ну-
дио је мимопролазеће да узму зало-
гај хлеба и чашу вина, за вечни по-
кој душе Великог славенског Цара и
покровитеља угњетених. Сви без раз-
лике одобравали су поступак тог си-
ротана, дубоким поштовањем прила-
зили су столу прекрстивши се узимали
су из Стеванових руку јело изгова-
рајући: „Бог да Цару душу прости,
Царство јему небеско“.

Званичне исправне. Ушло
је одавно у моду, да се дају званичне
исправке и онда, кад има и сувише
доказа, да је оно у истини што је
штампано.

Тако, ми смо у једном од прошлих
брояева донели белешку, како су пла-
танице скапале у Кошутњаку од глади,
што је утврђено сведоћбом војног мар-
веног лекара у Топчидеру; међу тим
Управа Топчидерске Економије у сво-
јој исправци вели, да ово није истина.

Уредништво би молило, нека се од-
ма оштампа сведоћба војног марвеног
лекара у Топчидеру, па ће се видети
ко истину говори. Ту је полиција, ту
је јегер у Кошутњаку, ту је Денко
баштован, а ту је и воденичар,
па би се много које шта сазнавао
и то, да је из Кошутњака наслеђе
Србије

преко 150 кола дрва, а Економија има свој буџет, ако јој дрва за гориво требају. Да се тако сатире млада гора, може нарећивати само онај, који најмање економише држави.

У Топчидеру је свађа и раздор. Управник грди јегера пред осуђеницима и удара га преко руке и свађају се. — Бивши управник осуђеника г. Несторовић такође није могао да прође без сукоба, за то, што би г. Управник Топчидера хтео да буде управник осуђеника, командир батерија у Топчидеру и јегер у Кошутњаку. Г. Несторовић је ту и кад би се од њега узела сведочба, увидело би се, да смо ми и сувише били скромни и хладни са нашом донесеном белешком.

Ми би молили г. Министра Народне привреде, да он одреди комисију, да се извиди, до кога је узрок, те је у Топчидеру такав раздор и свађа, да платанице скапавају од глади, код толике топчидерске економије.

У ову комисију нека уђе и један члан Удружења Новинарског, а управник да се за време ислеђења уклони са тог места.

Овим путем г. Министар Привреде дошао би до праве истине.

Постављења. За ванредног књиговођу прве класе, а да врши дужност управника радионице хартија за цигарете, постављен је Таса Богдановић економ прве класе у управи фабрике дувана, по потреби службе;

за благајника друге класе у стоваришту петролеума у Београду: Глигорије Андрејевић, помоћнике друге класе при солској благајни управе државних монопола.

за помоћника прве класе при главној благајни у управи државних монопола: Владимир П. Савић помоћник друге класе;

за помоћника треће класе при солској благајни, Витомир Николић српшен ћак државне трговачке школе.

за економа прве класе, у управи фабрике дувана: Риста Анастасијевић,

благајник прве класе стоваришта соли у Београду.

за благајника прве класе у стоваришту соли у Београду: Јован Петровић благајник исте класе у стоваришту соли у Радујевцу, по потреби службе; и за благајника прве класе у стоваришту соли у Радујевцу: Михајло В. Мркић, магационар друге класе у царинарници Београдској.

Одоцнио воз. Јутропњи оријент експрес, који за Цариград иде, због снега имао је 50 минути задоцнења.

Грађанска Касина. У очи Прогласа Краљевине у уторак 21. фебруара у 8 $\frac{1}{2}$ час. увече, биће у Грађанској Касини за њезине чланове „Заједничка вечера“, по ценама од 3.50 динари, од особе. Ко сада чланова жели учествовати, већа да се пријави најдаље и закључно до 20.0. у подне. Доцније пријаве неће се примити. Пријавити се може код: Преседника г. Асте Пеливановића чл. Касације, Благојника Спас. Ранковића (члана фирме Стефановић и Разковић, кнез Михајлове улице), Секретара Др. Марка Николића држ. хемичара, или код момка у самој касини.

Концерат. У јучерашњем броју нашега листа донели смо белешку, да ће београдски матуранти приредити идуће недеље (19-ог) у дворници Велике Школе, концерат, од чијег ће се прихода исплатити трошкови око њиховог годишњег збора (састанка), који ће се обавити на Петров-дан тек. године.

Треба ли да и једну кажемо о коности, коју Српство добија од састанка наше свесне омладине, која се спрема да ногом крохи на браник Србијових права, и да свету заставу Српства проноси кроз све кутове где Србин живи, да га храбри да не клоне јер је омладина узданица његова, свесна, радна и спремна да брани Србину светињу, име, веру, домовину? — Не. — Све би то излишно било, јер смо уверени да је сваки пријатељ српској омладини.

Коме је иоле могуће нека не изостане, нек сваки оде на овај концепт, а тиме ће пружити довољну гаранцију омладини да јој сваки одлукај срца налази одзива у Србиновим грудима.

Трошарина и трамвај. Познато нам је свима, да од извесног времена постоји наредба Управе трошаринске, по којој морају трамвајска кола при пролазу кроз ћерам да плате по 60 д. д. од кола. Знајући то, неможемо сад да разумемо, понашање њених стражара, кад захтевају, да се бесплатно на трамвај возају. Чудимо се и самој управи трошарине, да она својим службеницима то није саопштила. Ово што смо написали, натерао нас је случај, који се јуче десио, између једног трошаринског стражара и кондуктера на електричном трамвају код „Славије“. На захтев кондуктеров да му исти плати, овај то није хтео никако учинити, говорећи, да он као трошарински стражар, има право да се без карте вози, а поред тога у своје оправдање наводи још и то, што је он униформисан.

Поред тога знамо, да и поред те диференције између Управе трошаринске и трамвајске, дошло се односно вожње трошаринских службеника до споразума; и то: да сваки трошарински стражар или службеник мора имати, за то издате нарочите купоне, који су подељени на двоје, од којих један део под № 1. остаје код оног лица које се вози, а други под № 2. узима кондуктер себи. Управа трошарине требала би својим службеницима да објасни, како се неби оваки случајеви чешће догађали, и они путници који имају хитнијег послу, да се неби задржавали, због свађе тих службеника и кондуктера.

Тешко повређен. Сима Миросављевић и Милосав Петровић овдјадничари у „Новаковој“ улици у Палилули, седели су заједно у квартиру. Једно вече они се заваде због дрва, што је Милосав купио, а Сима хтео

ПОДЛИСТАК

БРИЉАНТСКИ КРСТ
ГРОФИЦЕ МАРИОВИЋ
КРИВИЧАН РОМАН
Е. ХОНЕКА

ПРЕВОД С НЕМАЧКОГ.

(441)

— Ја сам се кладио са лордом Палмерстоном, мој пријатељ у Лондону, за десет хиљади фунти штерлинга, да ћу ја од прошле јесени, па за чет година, доживети несрећу на жељезници. Врло добро, ја сам сад то доживео, ја добио мој опклада и заслужио 10.000 фуната. Ви видиш, то био јак и лепо посла!

Са свим достојанствено спусти са овим речима господин Шалдон његову таблу опет у јако кариран прслук.

Ја сам била, то морам отворено да признаам, укрућена од изненађења, нисам знала, да ли дасе овом човеку чудим, или да га сажаљевам, узимајући, да је он можда услеђ претриљеног страха, можда мало скренуо памењу.

Али не, мистер Шалдон био је при потпуно чистој свести, погледао је бистрим очима час у мене, час на госпођу Јелену, за коју се брижљиво старао, као и свагда.

Најпосле ја се гласно насмејах.

Та то је било нешто најлепше од овог господина импрезарија; у сред најгрознијих опасности, која онесвестише госпођу Јелену са њим, а и мене у пола излудише, није он на ништа друго мислио, но на то, како је добио опкладу.

А и мој смеј, не увреди мистер Шалдон ни у кол.ко. Задовољно жмирајући, погледа он горе у звезде, што на нас доле јасно светлише.

Али и у том смеју лежала је са њим чудна мое. И сада дјељујући оживљајући.

То ћу искусити на себи самој.

Ка видох тог Енглеза тако мрног, поста и ја сталнија и повериљијија, добих поново наде.

Али ипак, свакако је била страшна ноћ. Ладноћа, валајући се таласи по овој воденој пустини свуд око, а под нама само љигава клада, која нас раздавајаше од смрти, на кратко, све беше за очајање.

Најпосле клонем и ја пуне сјамног умора у сан, који ме поново оживе и поврати снагу; и ја бејах само у пода онесвесла, а мистер Шалдон је верно и бодро стражарио најамном, Јеленом и дететом а и сам господ Бог одоје с неба над зvezдама.

Кад сам се пробудила, беше већ апри.

Сад дође к себи и госпођа Јелена, као и Ертица. Обоје су дрхтале од зими.

Дете поче плакати. Искalo је да једе.

А ми му не могосмо ништа пружити, јер и сама је имала смо ништа, а и сами бејасмо гладни и жедни.

Културно наслеђе Србије

да се огреје, а после Сима угаси лампу пошто је он гас купио, те Милосав остане у помрчини да вечера. Ту се заваде и Сима дочепа сикиру и удари по глави Милосава који је одма на земљу пао. Сима за тим утече у Смедерево и синоћ је ухваћен и код истражне власти овде притворен.

Погибија. Читаоци су сазнали, о несретном падању на углачаним тротоарима, особито у најглавнијим улицама. Ово је већ тако постало, да и власт било општинска, било државна, има пуно разлога да се уменша. Ваља само промотрити какви су ти тротоари: сем што су глатки, они су и коси, неравни. Тако је погибија готова.

Несрећа је, што је узет *меки топчидерски камен* за то. Ни две године не може да прође и камен се углача. Кљуцање и поправљање, привремено помаже. С тога је наше мишљење, да се та ствар узме научно у оцену, и да се помоћу стручних људи одреди једном за свака оји камен, и које тврдоће, смешти у тротоарима, иначе ће се жртве множити; а ко једном сломије који део тела, или и тако не срећно падне да и погине, томе после неће помоћи све накнадне мере.

У сваком случају, док стручни људи не реше ово питање начелно, треба неизоставно предузети потребне оправке: да се тротоари нивелишу и камење накљуца. Ово је с наше стране, а у интересу општем помињате већ већа десети пут. Нек се не чуди после ко, ако се нађе људи, који ће моći потражити и чакнаду за озледу. Држимо, да је и у интересу сопственника кућа, да се ово питање расправи.

Пијачни извештај. Према извештају нашег конзула, у Пешти је довезено јуче још 547 комада свиња. Српски има 9.351 Свега има 112.769 Цена 43 $\frac{1}{2}$ —45 $\frac{1}{2}$ кр. Проодња болја.

ДОМАЋЕ ВЕСТИ

Исправка. Господине уредниче. У вашем листу изнели сте пре неки дан,

како су вам враћена два броја вашега листа, и како је ваша редакција тиме општећена, бацајући кривицу на овдашњу пошту, која за ту неправилност није ни најмање крива. На овим зимским данима кад мраз мало стегне онда је код нас преко Мораве саобраћај, како скелом тако и чамцем са свим прекинут, услед чега ни пошта неможе по неколико дана да дође, а колико трговина има отуда уштрба, о томе да и не спомињем. И овом приликом напомињем, да би најнужније било, да се на овом месту преко Мораве мост подигне, чиме би се одклониле позгоде пошти и трговачком саобраћају у овом крају.

15 Фебруара 1895 год.
Свилајнац.

Један грађанин.

ТЕЛЕГРАМИ

Цариград. Бивши мисирски кеџиф. Исмајил паша лежи на самрти. Чује се, да је изјавио као своју последњу жељу, да жели, да му се тело балзамује и за тим пренесе у Каиро и тамо сахани.

Лондон. Лорд Розбери пати усљед инфлујенце од неспавања и то спречава лечење same болести.

Лондон. „Рајтер Офис“ сазнаје, да је цар Никола II понудио руском посланику у Лондону, г. Сталу, портфељ министра иностраних дела. С по гледом на начин, на који је ова понуда достављена, неверује, да ће г. Стал одбити ову понуђену му част.

Петроград. Цар и царица пре гладали су у анчиковљевој палати изложене поклоне кинеског цара, што су их донели изванредни кинески посланици.

Беч. Цар Виљем за време доручка у среду код грофа Ајленбурга употребио је прилику да даде израза свом задовољству о сусрету са својим царским пријатељем и о симпатијама које

му указаше Бечлије. — Цар Виљем

Господин Шалдон се саже, са највећом опасношћу по свој живот и спушта низ кладу и са својим великим рукама, завати нам воде у шаку.

Вода је била гадна, па нам је ипак пријала и ми је писмо. Сна опет погледасмо жељно у околину и даљину, не били нам се са ма које стране указао какав пароброд.

Али ми не видесмо ништа, никакав пароброд ни из близина, ни из далека, ништа до воду опет воду и са свим у даљини сад већ и без шуме, голе обале ове огромне реке.

Изглдало је, као да пловимо, по каквом мору; та ова река и личи на какав велики морски рукавац.

Колико ли смо миља ми већ овако прешли низ воду? То нисмо знали.

И опет је пролазио час за часом. Сувце стаде нас већ жестоко да пржи и пече; ноћас у мал што се не смрзнујмо, а сад да поцркмо од жеге.

Ша онда, ова глад и грозна жеђ. И ако нам је од јутрос била оживела нада, сад је опет почесмо губити.

Гретица је пола о плацала, ах та то ми је парало срце, а госпођа Јелена још и више.

Она се стаде очајно молити Богу, њене иначе онако благе очи, сад се застаклише.

Од један пут дрекну и скочи, у очима јој читасмо радост, стра и наду.

Она указа дрхтећом руком у десно, на поље на ту као те чи стакло блештећу водену пустину.

— Ево тамо једног чамца, чамца — викну она са од суза угушеним гласом — та, мили је Бог услыши моју молитву неда да ми дете умре, да овако умре.

задржао се код немачког посланика Ајленбурга од подне па до 3 часа, за тим се извезао у варош и предао своје посетне карте код кнегиње Матернихове, грофице Хаџи Фелдове, кнеза Хоенлое и војног министра Кригхамера. — Аустријски цар давао је у седу, у двору, у мермерној сали ручак, на коме су били: Немачки цар, са његовом целом свитом и официрима који су ту стављени на службу, више надвојвода, неколико страних посланика и више дворјана. После ручка око 8 часова отпуковао је цар Виљем за Берлин. На 5. минути пред пола часу влак, стигао је оба цара на станницу, аустријски цар у прајској а немачки цар у аустријској униформи. При растанику заглавише се и по два пут пољубише оба цара. Затим уђеца Виљем у вагон и одма се указа на прозору. Оба пара измењаше још неколико речи и кад се влак крену, цар Франца салутирао је по војнички, а исто тако и цар Виљем одоздрави тај и здрав. Исто се тако цар Виљем салутирајући и кланујући оправтио и са осталом многоброја на перону искуњеном публиком, која га је гологлава поздравила и пошту одала.

Петроград. „Новоје Времја“ заједица за природу, што је цар Виљем после читавог пиза аката учтивости и предусретљивости према Француској позвао и француску владу на учешће при отварању северо-источног канала. Тај се лист вада, да ће и француска по примеру других примити тај позив, као што по свој прилици ви Немачка неће одрећи своје суделовање на изложби у Паризу. Нико неће замерити, што ће се том приликом у немачким водама развити тробојка француске флоте поред застане са плавим крстом, као знаком руске ескадре.

Цариград. Исмајил-паша бивши кеџиф опет је дошао до свести. Као да ће агонија трајати још неколико дана.

Њено материнско срце у овом тренутку није мислило на себе, вијас, но само на дете у њеном и мом нарочију. И та мајчиња љубав, беше наоштрила њено око, те је боље видела ио ми.

Један, не, дна, три чамца пловила су између нас и десне обале реке.

И ако је мистер Шалдон био до сада дosta миран, сад се провредни.

Као две велике катарке, пружи ов у вис своје дугачке руке и стеде довијивати оним људима у чамцима, да приђу ближе, што је у осталом учинило изалишним, да и ми слабе женске придржимо наш глас његовом, без увреде, урлику.

И ови трубни гласи из ггла мистер Шалдоног, имадоше дејства.

Људи у чамцу опазише нас. Они нам се приближе; са страхом смо ми лак мотрили на њихово прилагење.

— О, о, рече сад мистер Шалдон. — Ми ћемо вејпосле доби са зла на горе; годам — та то су Индијанци у чамцима.

Импрезарије је добро видео, те беху Индијанци, урођеници Америке, дивљег изгледа, црвенокожи са мало поверења уливашућим спољашњошћу.

Десна, гола обала, поред које нас је река носила, била је извесно њина област и она три чамца пуне са тим црвенокожицима беху изашли у лов рибе.

Највећи чамац од њих, сад се прикупи са њима и Културно наслеђе Србије

БЕОГРАДСКА БЕРЗА

курсеви на београдској берзи од 16. фебруара 1895.

	продато	купено	тражено
	дни. п.	дни. п.	дни. п.
ВАЛУТА			
Златник од 20 дин.		23 39	23 38
> за 10. апри.	23 27		
> 17. "	23 25	23 29	
" (дукат цес.)			
Аустријске форинте (100 форината)		238 40	238 10
Аустр. форинте			
"			
МЕНИЦЕ И ЧЕКОВИ			
На Париз (по виђену за 100 fr.).		117 15	
> Лондон (по виђену за ф. ст. 10).		29 55	
> Берлин (по виђену за М 100).	144 25		
> Беч (по виђену за фор. 100).			
> Беч (за 8 дана за фор. 100)		238 15	238
> Италију (по виђену за 100 лира).			
ХАРТИЈЕ ОД ВРЕДН.			
а, српске државне папире са ж. 30 ^о обвезнице			
дјутр. зајма од 1881 г.			
дувански лозови са ж.			
3 ^о , од 1888 г.		12 50	
Дувански лозови са ж.			
од 1888 г.			
без ж. 30 ^о обвезнице			
дјутр. зајма од 1881 г.			
6, акције пољских завода и привред. предузећа			
Акције Прис. Нар.			
Банке Краљ. Србије			
Акције Беогр. Зал. за међ. пом. и штедњу	244	242	
Акције Београдског Кред. Завода	134 50	131	
БЕЧ			
фор. п.	9 81		
ПЕНСИЈА			
Наполеон	9 81		

ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА

Управи трошарине града Ниша. Вашу исправку не можемо штампати, јер за „отворена писма“, уредништво није дужно да сноси ваше неумесне грдије, којих има у вашој исправци. Сваку учтивију исправку, која према закону мора исправљати само ствари, због чега је изазвана, — штампаћемо.

ОТВОРЕННО ПИСМО

Енглески разбоји

Господину

Вожи С. Живковићу
овд. трг. и заступнику енглеске фирме Кромптон,
Штериберг и Хатерслеј.*

Прочитао сам ваш одговор у 25. бр. „Трг. Гласника“ као и у 34 бр. „Ди. Листа“ и можете бити са свим уверени, да сам се изненадио, јер онакав начин писања пре би лично ма за кавког другог човека, но за једног трговца, који је на жалост члан Српског Трговачког Удружења и судија у Београдском суду. Зар, Бога вам, онако се расправља питање о добром и рђавим странама „Енглеских Разбоја“? Зар мислите, да ћете грдијом и клеветом успети, да одбраните једну страну фирму, која је намеравала на недостојан начин, да штети нашу државу годишње са 90—120 хиљада динара? Зар су грдије и клевете разлоги, којима хоће-

те да јавно мјење убедите да повластица на памук и друго предиво има везе са повластицом на разбоје? Зар за вас није довољан доказ, да су ове две повластице са свим различните т. ј. да никакве сличности немају, јер да није то тако онда не би мишљења г. г. Стеве Р. Поповића и Илије Душманића, б. министара нар. привреде и држ. саветника у пензији, Алексијевића и Џонића, чиновника министарства финансија, и овд. Ткачког Еснафа гласила, да треба дати повласту само за разбоје, а за памук и друго предиво никако, јер кад би се дала повластица и на предиво, од тога би држава имала само штете, а апсолутно никакве користи? Зар вашим бегањем од понуђеног с ваше стране мегдана, хоћете да убедите јавно мјење, да су Енглески разбоји подесни за сваке тканине, па богме и за Пиротске ћилимове, а међу тим на њима се не могу ткати ни најобичнији каријани бели салвети? — Зар сте ви, Бога вам, могли и помислити, да ћу се ја уплатити од понуђене опкладе и то од тричавих хиљаду динара, а шта више у једном оваквом случају?!

Не, не, г. Живковићу. Овакав начин полемисања о једној стручној ствари, којим сте ви начином започели у 25 бр. Трг. Гласника, нарочито у 34 бр. Ди. Листа недостојан је за вас. Ја верујем да ћете ви лично имати велике материјалне штете, ако се не одобри повластица и на памук, али ви за то не смете да прљате своје име и своју част, коју још многи доста високо цене. Ви морате као Србин и поданик ове земље имати свакад на уму „да се никад не смеју крњити државни интереси у корист појединача, а нарочито, кад су они и страници; јер је њима увек била циљ, да напуште своје цепове, а не да усреће нашу државу. Зар ви не знаете за изреку: „Енглези су створили у Индији модерну ткачу индустрију, али и данаши инђиска се поља беле од костију инђиских ткача.“

На послетку, г. Живковићу, мени је са свим свеједно, да ли ћете ви у будуће приликом расправљања са мном

овог стручног питања, мешати и лична питања или пак нећете. Ја вам пак могу само то рећи, да нећу на личне нападе донде одговарати, док се не срши прецирка о овом стручном питању. Што се тиче личних и породичних питања, које покреће г. Живковић, и ту нећу да се упушим као човек, који зна да цени шта је част и свето име породично, а то ми неће допустити ни уредник овога листа, коме не дозвољава ни програм „Удружења Новинарског“, да у свој лист пушта и вређање породице приватних особа.

Што се тиче моје стручности, о њој говори моја одлична сведоџба из више ткачке школе у Рајхенбергу (Ческа), где сам учио о државном трошку.

Ово је одговор г. Живковићу, на ваше писање у 25. бр. „Трг. Гласника“ и 34. бр. „Ди. Листа“ и ви имате опет реч.

Београд, 15. фебруара 1895.

Чед М. Јоксимовић
ткачки учитељ.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Уторник 21: *Прва жува*, комедија у три чина, написао В. Л. Величко, превео с руског Јован Максимовић. (Нов комад).

Среда 22: Дневна представа: *Маркова сабља*, алегорија у два дела, с певањем, написао Јован Ђорђевић. Музика од Д. Јенка.

— Вечерња представа: *Таковски устанак*, драма у четири чина, написао Матија Ђан.

Четвртак 23: *Прва жува*, комедија у три чина, написао В. Л. Величко, превео с руског Јован Максимовић.

Субота 25: *Јабука*, шаљива оперета из српског народног живота у три чина, написао Веља М. Миљковић. Музика од Хуга Дубека. (Нов комад).

Недеља 26: Дневна представа: *Дубравка*, приказање у три чина, с певањем, написао Иван Фр. Гундулић. Музика од И. Зајца. — Вечерња представа: *Јабука*, шаљива оперета из српског народног живота у три чина, написао Веља М. Миљковић музика од Хуга Дубека.

Моме мужу пок.

Милоју Гајићу

бив. чин. мин. нар. привреде

даваћу у понедељник, 20. ов. м. у 9 сати пре подне полугодишњи парастос у цркви св. Марка.

Јављајући ово пријатељима и познаницима покојниковим, молим их за саучешће.

Београд, 17. фебруара 1895.

Ожалошћена:

супруга Живка са децом